

NAZWA PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA:

Filozofia i estetyka

Kod przedmiotu: GS_4

Rodzaj przedmiotu: ogólny

Wydział: Informatyki

Kierunek: Grafika

Poziom studiów: pierwszego stopnia – VI poziom PRK

Profil studiów: praktyczny

Forma studiów: **stacjonarna/niestacjonarna**

Rok: 4

Semestr: 7

Formy zajęć i liczba godzin:

Forma stacjonarna:

wyklady – 15

Forma niestacjonarna:

wyklady – 8

Zajęcia prowadzone są w języku polskim.

Liczba punktów ECTS: 1

Osoby prowadzące:

wykład:

ćwiczenia: –

1. Założenia i cele przedmiotu:

Celem przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy w dwóch aspektach, w wymiarze poznawczym jest to wprowadzenie studentów w dziedzictwo i tradycję intelektualną kultury europejskiej w zakresie kształtowania się koncepcji człowieka od momentu pojawienia się jej w greckim antyku aż po współczesność, także w zakresie rozumienia i samorozumienia kategorii estetycznych. W wymiarze dydaktycznym wykład realizuje cele ogólnokształcące.

2. Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymaganiami wstępnymi:

Przygotowanie ogólnokształcące na poziomie szkoły średniej w zakresie wiedzy ogólnohumanistycznej

3. Opis form zajęć

a) Wykłady

Treści programowe: [w części dot. filozofii]

- Grecki fenomen – od mitu do filozofii
- Sokrates, Platon, Arystoteles – kulminacja myśli greckiego antyku
- Greckie szkoły życia, gnoza wczesnochrześcijańska, a powstanie filozofii chrześcijańskiej
- św. Augustyn, św. Tomasz
- Systemy nowożytne: empiryzm Bacona i racjonalizm Kartezjusza
- Powstanie klasycznej filozofii niemieckiej, Kant, Hegel, Marks i neomarksizm
- Pozytywistyczna idea filozofii, neopozytywizm, filozofia analityczna
- Fenomenologia E.Husserla i egzystencjalny zwrot Heideggera
- Odmiany nowoczesności H.G.Gadamer, E.Levinas, M.Buber i filozofia końca filozofii
- J.Derrida, M.Foucault, J.F.Lyotard

Treści programowe: [w części dot. estetyki]

- Przedmiot i zakres estetyki
- Katharsis i mimesis: początki kategorii
- Piękno jako kanon i sztuka jako techné - piękno jako transcendentalne
- Estetyka jako część teorii poznania: Ch.Wolff, A.Baumgarten, Ch. Batteux
- Dzieło sztuki jako przedmiot intencjonalny: ontologia dzieła sztuki R.Ingardena
- Filozofia sztuki jako teoria estetyczna: T.W.Adorno, H.G.Gadamer, M.Heidegger, P.Ricoeur
- Estetyka, antyestetyka, estetyka pragmatyczna
- Nurt instytucjonalny i powrót do estetyczności: J.Morgolis, T.Binkley, G.Dickie

Metody dydaktyczne:

- Wykład prowadzony metodą tradycyjną z wykorzystaniem rzutnika multimedialnego i prezentacjami referowanych treści

Forma i warunki zaliczenia:

- Warunkiem zaliczenia wykładu jest wysłuchanie wykładu i pozytywne przejście końcowego zaliczenia pisemnego

Wykaz literatury podstawowej [w części dot. filozofii]:

1. Gadacz T., *Historia filozofii XX wieku*. Kraków: Znak, 2010.
2. Marzec A. *Antropocień. Filozofia i estetyka po końcu świata*. Warszawa: PWN, 2021.
3. Tatarkiewicz W., *Historia filozofii*. T. 1-3. Warszawa: PWN, 1998.

4. Höffe O., *Mała historia filozofii*. Warszawa: PWN, 2011.

Wykaz literatury podstawowej [w części dot. estetyki]:

1. Tatarkiewicz W., *Dzieje sześciu pojęć*, Warszawa: PWN, 2012.
2. Tatarkiewicz W., *Historia estetyki*. T. 1-3. Warszawa: PWN, 2009.
3. Hogarth W., *Analiza piękna*. Gdańsk: Słowo/obraz Terytoria, 2008.
4. *Historia brzydoty*. Red. U. Eco. Poznań: Rebis, 2009.
5. *Historia piękna*. Red. U. Eco. Poznań: Rebis, 2009.

Wykaz literatury uzupełniającej: [w części dot. filozofii]:

1. Russel B., *Dzieje filozofii Zachodu*, Warszawa: Aletheia, 2000.
2. Bocheński J.M., *Zarys historii filozofii*, Kraków: Philed, 1993.
3. Reale G., *Historia filozofii starożytnej*. T. 1-5. Lublin: Wydawnictwo KUL, 2012.
4. Swieżawski S., *Dzieje europejskiej filozofii klasycznej*, Warszawa–Wrocław: PWN, 2000.

Wykaz literatury uzupełniającej: [w części dot. estetyki]:

1. Adorno T.W., *Sztuka i sztuki*. Warszawa: PIW, 1990.
2. Działowski G., *Postmodernizm wobec kryzysu estetyki współczesnej*. Poznań: Wydawnictwo UAM, 1996.
3. Gadamer H.G., *Aktualność piękna: sztuka jako gra, symbol i święto*. Warszawa: Oficyna Naukowa, 1993.
4. Jaroszyński P., *Metafizyka i sztuka*. Radom: Gutenberg-Print, 2002.

4. Opis sposobu wyznaczania punktów ECTS

a. forma stacjonarna

Forma zajęć	Formy aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Wykład	Kontakt z nauczycielem	15
	Czytanie wskazanej literatury	4
Ćwiczenia	Kontakt z nauczycielem	-
	Przygotowanie do pracy kontrolnej	-
	Samodzielne rozwiązywanie zadań	-
Konsultacje	Kontakt z nauczycielem	3
Zal./Egzamin	Kontakt z nauczycielem	3

Całkowita ilość godzin aktywności studenta	25
Liczba punktów ECTS dla modułu/przedmiotu	1

b. forma niestacjonarna

Forma zajęć	Formy aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie
-------------	---------------------------	--

		aktywności
Wykład	Kontakt z nauczycielem	8
	Czytanie wskazanej literatury	11
Ćwiczenia	Kontakt z nauczycielem	-
	Przygotowanie do pracy kontrolnej	-
	Samodzielne rozwiązywanie zadań	-
Konsultacje	Kontakt z nauczycielem	3
Zal./Egzamin	Kontakt z nauczycielem	3

Całkowita ilość godzin aktywności studenta	25
Liczba punktów ECTS dla modułu/przedmiotu	1

5. Wskaźniki sumaryczne

a. forma stacjonarna

- liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich
 - Liczba godzin kontaktowych – 21
 - Liczba punktów ECTS – 0,9
- liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach o charakterze praktycznym.
 - Liczba godzin kontaktowych – 0
 - Liczba punktów ECTS – 0

b. forma niestacjonarna

- liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich
 - Liczba godzin kontaktowych – 14
 - Liczba punktów ECTS – 0,6
- liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach o charakterze praktycznym.
 - Liczba godzin kontaktowych – 0
 - Liczba punktów ECTS – 0

5. Zakładane efekty kształcenia

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Efekty kształcenia dla przedmiotu	Odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia
GS_4_W1	Wie jak wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu filozofii i estetyki w pracy artystycznej i projektowej oraz rozumie konieczność jej gromadzenia i analizowania. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie.	K_W13, K_K01, K_K03

GS_4_U1	Posiada umiejętność przygotowania prac pisemnych i dotyczących zagadnień z zakresu filozofii i estetyki.	K_U15, K_U16, K_K03
---------	--	---------------------------

7. Odniesienie efektów kształcenia do form zajęć i sposób oceny osiągnięcia przez studenta efektów kształcenia.

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Forma zajęć		Sposób sprawdzenia osiągnięcia efektu
	Wykład	Ćwiczenia	
GS_4_W1	v	–	zaliczenie pisemne
GS_4_U1	v	–	zaliczenie pisemne

8. Kryteria uznania osiągnięcia przez studenta efektów kształcenia.

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Efekt jest uznawany za osiągnięty, gdy:
GS_4_W1	Poprawnie odpowiada na ponad 50% pytań podczas zaliczenia
GS_4_U1	Poprawnie odpowiada na ponad 50% pytań podczas zaliczenia